II

(Retsakter, hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 7. maj 2004

om Italiens påtænkte støtteordning til fordel for landbrugerne i Campobasso-provinsen

(meddelt under nummer K(2004) 1634)

(Kun den italienske udgave er autentisk)

(2005/319/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 88, stk. 2, første afsnit,

efter at have opfordret interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger i overensstemmelse med denne artikel, og

ud fra følgende betragtninger:

I. SAGSFORLØB

(1) Ved brev af 29. november 2000, registreret den 30. november 2000, gav Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3, Kommissionen meddelelse om provinsrådet for Campobassos beslutning nr. 629 af 29. december 1999.

(2) Ved brev af 8. februar 2001, registeret den 12. februar 2001, af 21. februar 2001, registreret den 28. februar 2001, af 12. juni 2001, registreret den 14. juni 2001 og af 11. september 2001, registreret den 13. september 2001, fremsendte Italiens Faste Repræsentation ved Den Europæiske Union de supplerende oplysninger, hvorom Kommissionen havde anmodet de italienske myndigheder i sit brev af 12. januar 2001, af 26. april 2001 og af 7. august 2001.

(3) Ved brev af 13. november 2001 meddelte Kommissionen Italien, at den havde besluttet at indlede proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2, over for ovennævnte støtteforanstaltning.

(4) Kommissionens beslutning om at indlede proceduren blev offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* [1]. Kommissionen opfordrede interesserede parter til at fremsætte deres bemærkninger til den omhandlede foranstaltning.

(5) Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger om foranstaltningen fra de italienske myndigheder. Kommissionen har ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

II. BESKRIVELSE AF STØTTEORDNINGEN

1. Støtteordningen

(6) Provinsrådets ovennævnte beslutning fastsætter støtte i form af en rentegodtgørelse på 2 % med et loft på 20 mio. ITL (10 329 EUR) til:

— tilpasning af husdyrbedrifter til sundheds- og hygiejnenormerne i overensstemmelse med bestemmelserne i dekret nr. 54 af 14. januar 1997 om gennemførelsesbestemmelser til direktiv 92/46/EØF og 92/47/EØF om produktion og markedsføring af mælk og mælkebaserede produkter

— forbedring af sikkerheden og sundheden på arbejdspladsen efter bestemmelserne i lovdekret nr. 626 af 19. september 1994, og senere ændringer, om gennemførelsen af direktiv 89/391/EØF, 89/654/EØF, 89/655/EØF, 89/656/EØF, 90/269/EØF, 90/270/EØF, 90/394/EØF, 90/679/EØF, 93/88/EØF, 97/42/EF og 1999/38/EF om forbedring af arbejdstagernes sikkerhed og sundhed under arbejdet

[1] EFT C 354 af 13.12.2001, s. 18.

— tilpasning til normerne for fødevarekontrol efter bestemmelserne i dekret nr. 155 af 26. maj 1997 om gennemførelse af direktiv 93/43/EØF og 96/3/EF om levnedsmiddelhygiejne.

(7) Som rettesnor kan følgende foranstaltninger navnlig omfattes af støtteordningen:

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af gyllebehandlingsanlæg

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af malkningsanlæg og anlæg til opbevaring af mælk

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af elektrisk udstyr

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af hygiejne- og sanitetsfaciliteter

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af faciliteter til husning af dyr

— arbejder, der vedrører etablering og/eller tilpasning af anlæg til indsamling og opbevaring af levnedsmidler

— udskiftning af uhygiejniske byggematerialer med andre mere hygiejniske materialer.

(8) Inden for rammerne af disse udgiftsposter omfatter støtten udgifter vedrørende foranstaltningens udformning og gennemførelse, indkøb af materialer og »øvrige udgifter« (der i anmeldelsen betegnes »etc.«).

(9) Den maksimale støtteintensitet er de satser, som omhandles i artikel 7 i Rådets forordning (EF) nr. 1257/1999 ([1]).

(10) Modtagerne af denne støtte er landbrugere med landbrug som hovederhverv, eller sammenslutninger af sådanne, der er medlemmer af handelskammeret i Campobasso.

(11) Der er budgetteret med 150 mio. ITL (77 468 EUR) til finansiering af støtten. Ordningen gælder, indtil de budgetterede midler er opbrugt.

(12) Den støtte, som provinsrådets beslutning omhandler, må ikke sammenlægges med anden støtte, der ydes til samme formål. Som følge heraf skal støttemodtagerne underskrive en erklæring om ansvar, hvori de forpligter sig til ikke at ansøge om anden støtte til samme foranstaltning. Disse erklæringer skal efterprøves regelmæssigt.

2. **Kommissionens begrundelse for at indlede undersøgelsesproceduren**

(13) Kommissionen indledte proceduren efter EF-traktatens artikel 88, stk. 2, fordi den nærede tvivl med hensyn til ordningens forenelighed med fællesmarkedet. Der var følgende tvivlsspørgsmål:

A. *Betænkeligheder vedrørende arten af de investeringer, der ligger til grund for støtten*

(14) I de oplysninger, som blev tilsendt, før proceduren blev indledt, præciserede de italienske myndigheder, at den maksimale tilladte støtteintensitet var de satser, der var fastlagt i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999, der svarer til det loft, der er fastsat i punkt 4.1 i EF-rammebestemmelser for statsstøtte i landbrugssektoren ([2]) (herefter benævnt »rammebestemmelserne«) om investeringer i landbrugsbedrifter. Herefter blev der desuden henvist til foranstaltning 4.9 i det operative regionalprogram, der udelukkende omhandler investeringer i landbrugsbedrifter.

(15) I henhold til oplysningerne og ovenstående henvisning er der således tale om følgende støttesatser: 40 % i ikke ugunstigt stillede områder og 50 % i ugunstigt stillede områder med en stigning på 5 procentpoint i begge tilfælde, hvis investeringerne foretages af unge landbrugere.

(16) Følgende støtteformer kan i det pågældende tilfælde være omfattet af tre punkter i rammebestemmelserne:

— punkt 4.1 om investeringer i landbrugsbedrifter

— punkt 4.2 om investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (anvendelsen af bestemmelserne i dette punkt kan ikke udelukkes, da støttemodtagerne i henhold til de italienske myndigheders oplysninger er landbrugere med landbrug som hovederhverv. I henhold til artikel 2.135 i den italienske civillovbog er »en landbruger med landbrug som hovederhverv den, der beskæftiger sig direkte med dyrkningen af jord, skovbrug, husdyravl og lignende aktiviteter«, og sidstnævnte kan omfatte forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter)

([1]) EFT L 160 af 26.6.1999, s. 80. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 2223/2004 (EUT L 379 af 24.12.2004, s. 1).

([2]) EFT C 28 af 1.2.2000, s. 2. Berigtigelse i EFT C 232 af 12.8.2000, s. 17.

— punkt 4.3 om diversificering af aktiviteterne inden for landbruget, hvori der henvises til punkt 4.1 og 4.2.

(17) Ved brev af 7. august 2001 opfordrede Kommissionens tjenestegrene de italienske myndigheder til at fremlægge detaljeret dokumentation for, at bestemmelserne i hvert af punkterne var overholdt, for så vidt angår alle de pågældende støttemodtagere. Ved brev af 11. september 2001 begrænsede de italienske myndigheder sig til at svare, at der var taget højde for fællesskabsreglerne, og at regionen havde anvendt samme fremgangsmåde som den, der var blevet anvendt i forbindelse med forvaltningen af EUGFL-midlerne (Udviklingssektionen), for at sikre en bedre overholdelse af bestemmelserne.

(18) I betragtning af dette svar anså Kommissionen det for formålstjenligt at overveje, om ovennævnte punkter i rammebestemmelserne faktisk blev overholdt.

B. *Betænkeligheder vedrørende arten af og finansieringssatsen for visse støtteberettigede udgifter*

(19) Selv om det på den ene side kunne formodes, at støttesatsen ville blive overholdt uafhængigt af, hvilket punkt i rammebestemmelserne der fandt anvendelse, eftersom Molise, for så vidt angik de foranstaltninger, der vedrørte forarbejdningen eller afsætningen af landbrugsprodukter, var en af de regioner, der var omfattet af mål 1 og derfor var berettiget til en støttesats på 50 %, som ikke lå over det loft, som blev fastlagt af de italienske myndigheder i deres første anmeldelse, var den andel, som udgifterne vedrørende foranstaltningens udformning udgør af de støtteberettigede udgifter, på den anden side ikke blevet præciseret, selv om de i henhold til ovennævnte rammebestemmelser højst måtte andrage 12 % af de øvrige støtteberettigede udgifter.

Ved indledningen af proceduren var det ikke muligt at fastslå arten af visse udgifter, der i anmeldelsen blev betegnet »etc.«.

(20) Det kunne således ikke udelukkes, at visse af de udgifter, der indgik under denne kategori, ikke var støtteberettigede, og at støtten til disse udgifter derfor udgjorde driftsstøtte, der var uforenelig med fællesmarkedet.

C. *Betænkeligheder vedrørende pålideligheden af vurderingskriterierne for modtagernes rentabilitet og modtagernes overholdelse af mindstekravene for miljø, hygiejne og dyrevelfærd.*

(21) I punkt 4.1 og 4.2 i rammebestemmelserne fastslås det, at der kun må ydes støtte til bedrifter, hvis økonomiske levedygtighed kan påvises ved en vurdering af bedriftens udsigter, og at bedrifterne skal opfylde mindstekravene for miljø, hygiejne og dyrevelfærd. Desuden må der kun ydes støtte til produkter, som der findes afsætningsmuligheder for på markedet. Spørgsmålet om afsætningsmuligheder viste sig ikke at udgøre et problem, da der i det regionale operativprogram, som Kommissionen havde godkendt, og hvortil der blev henvist i projektet, var fastlagt ganske klare kriterier på dette område.

(22) For så vidt angår spørgsmålet om økonomisk levedygtighed, henviste de italienske myndigheder til foranstaltning 4.9 i det regionale operativprogram, som Kommissionen havde godkendt, og hvori der blev henvist til programmeringstillægget med hensyn til de relevante kriterier. Ved gennemgangen af programmeringstillægget fremgik det, at de anvendte indikatorer var bedriftens bruttoindkomst og antal mandarbejdsenheder (MAE). For at bedriften kan være levedygtig skal den give en bruttoindtægt på mindst 4 eller 6 »økonomiske bruttoindtægtsenheder« afhængigt af området, og beskæftige mindst en MAE. Dette vurderingsgrundlag var ret upræcist, da det ikke fremgik af de forhåndenværende oplysninger, hvad der forstås ved en »økonomisk bruttoindtægtsenhed«. I øvrigt er bedriftens MAE-antal ikke nødvendigvis et mål på dens rentabilitet. Som følge heraf satte Kommissionen spørgsmålstegn ved pålideligheden af vurderingsgrundlaget for modtagernes økonomiske levedygtighed.

(23) For så vidt angår overholdelsen af mindstekravene for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, bemærkede Kommissionen, at støtten skulle finansiere det arbejde, der skulle iværksættes i henhold til de dekreter, der skulle gennemføre de direktiver, der i programmeringstillægget blev betragtet som en del af de mindstekrav, som landbrugsbedrifterne skulle opfylde for at kunne nyde godt af støtte under det regionale operativprogram.

(24) I forhold til de regler, der gælder på statsstøtteområdet skal landbrugsbedrifterne opfylde ovennævnte mindstekrav for at kunne modtage støtte. Hvis investeringerne foretages for at opfylde nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, kan der i henhold til punkt 4.1.1.3 i rammebestemmelserne desuden ydes støtte for at opfylde disse nye krav. I samme punkt præciseres det ligeledes, at der i dette tilfælde bør tages hensyn til enhver periode, der måtte være fastsat i henhold til artikel 2, andet afsnit, i Kommissionens forordning (EF) nr. 1750/1999 af 23. juli 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1257/1999 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget (EUGFL) [1].

(25) Ved brev af 7. august 2001 anmodede Kommissionen de italienske myndigheder om oplysninger om, hvilke nye krav der skulle indføres, og i hvilken periode disse krav skulle være gældende. De italienske myndigheder meddelte, at de havde anmodet om en ekspertudtalelse for at sikre, at de mindstekrav, der var fastlagt i fællesskabslovgivningen og i den nationale og regionale lovgivning, blev overholdt.

[1] EFT L 214 af 13.8.1999, s. 31. Senest ændret ved forordning (EF) nr. 1763/2001 (EUT L 239 af 7.9.2001, s. 10).

(26) Disse oplysninger besvarede imidlertid ikke de spørgsmål, som Kommissionen havde stillet, om at det ikke havde været muligt at finde ud af, hvilke nye krav der kunne være blevet indført, og i hvilken periode disse krav skulle være gældende. På det stadium, hvor proceduren blev indledt, kunne Kommissionen således ikke udelukke, at formålet med støtten udelukkende bestod i at finansiere tilpasningen til bestemmelser, som allerede skulle være gældende, og som var omfattet af de mindstekrav, som landbrugsbedrifterne under alle omstændigheder skulle overholde for at kunne modtage støtte. Støtte, der er blevet ydet til bedrifter, og som er i strid med fællesskabslovgivningen, kunne ikke anses for at være forenelig med fællesmarkedet.

(27) På denne baggrund nærer Kommissionen alvorlig tvivl om de potentielle modtageres overholdelse af de mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, som er fastlagt i rammebestemmelserne, og som følge heraf, om ikke blot udgifternes, men ligeledes selve modtagernes, støtteberettigelse.

D. *Betænkeligheder vedrørende ikke-tildeling af støtte med tilbagevirkende kraft*

(28) Kommissionens tjenestegrene opfordrede de italienske myndigheder til at sikre, at de foranstaltninger, der var beskrevet i den pågældende beslutning, blev gennemført i overensstemmelse med princippet i punkt 3.6 i rammebestemmelserne om, at der ikke må ydes støtte med tilbagevirkende kraft, og til at forpligte sig til ikke at yde støtte til aktiviteter eller arbejder, der allerede var iværksat, inden modtageren indsendte en ansøgning om støtte, og inden de kompetente myndigheder havde godkendt ansøgningen med bindende virkning, før Kommissionen havde godkendt støtteordningen.

(29) Af de oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt, fremgår det, at der endnu ikke er udbetalt støtte, og at der ikke vil blive udbetalt støtte, før ordningen bliver godkendt af Kommissionen. Ikke desto mindre afgives der i det seneste svar fra den pågældende myndighed ikke det løfte, hvorom der blev anmodet, om ikke at yde støtte til aktiviteter eller arbejder, der allerede var iværksat, inden modtageren indsendte en ansøgning om støtte, og inden de kompetente myndigheder havde godkendt denne med bindende virkning. På det tidspunkt, hvor proceduren blev indledt, kunne Kommissionen derfor ikke udelukke, at der inden for rammerne af denne ordning kunne være blevet ydet støtte med tilbagevirkende kraft, som ikke virker som et incitament. Ligeledes på denne baggrund betvivlede Kommissionen således, at støtten var forenelig med fællesmarkedet.

III. BEMÆRKNINGER FRA DE ITALIENSKE MYNDIGHEDER OG ANDRE INTERESSEREDE PARTER

(30) Italien har ikke tilsendt Kommissionens tjenestegrene bemærkninger om den pågældende støtte efter beslutningen om indledning af proceduren i henhold til EF-traktatens artikel 88, stk. 2. Kommissionen har heller ikke modtaget bemærkninger fra interesserede parter.

IV. JURIDISK VURDERING

1. Støtte efter traktatens artikel 87, stk. 1

(31) I henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, er statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, uforenelig med fællesmarkedet i det omfang, den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne.

(32) De pågældende foranstaltninger er i overensstemmelse med denne definition, idet de begunstiger visse produktioner (basislandbrugsproduktionen, da investeringerne foretages i råvareproduktionen), og idet de kan påvirke samhandelen som følge af den store produktgruppe, som støtten omfatter (i 1998 importerede Italien f.eks. landbrugsprodukter til en værdi af 15 222 mia. ECU og eksporterede landbrugsprodukter til en værdi af 9 679 mia. ECU, og samme år blev der i EU importeret landbrugsprodukter til en værdi af 128 256 mia. ECU og eksporteret landbrugsprodukter til en værdi af 132 458 mia. ECU).

(33) Ovennævnte foranstaltning er således omfattet af den definition af statsstøtte, der er fastlagt i traktatens artikel 87, stk. 1.

(34) Forbuddet mod ydelse af statsstøtte er ikke ubetinget. I det foreliggende tilfælde er det klart, at undtagelserne i artikel 87, stk. 2, ikke kan finde anvendelse, og Italien har heller ikke anmodet om anvendelse af de øvrige undtagelser.

(35) Heller ikke traktatens artikel 87, stk. 3, kan finde anvendelse, eftersom støtten ikke er bestemt til at fremme den økonomiske udvikling i områder, hvor levestandarden er udsædvanlig lav, eller hvor der hersker en alvorlig underbeskæftigelse.

(36) For så vidt angår traktatens artikel 87, stk. 3, litra b), bemærkes det, at støtten ikke er bestemt til at fremme virkeliggørelsen af vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse eller afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.

(37) For så vidt angår traktatens artikel 87, stk. 3, litra d), bør det fastslås, at den pågældende støtte ikke vedrører de i bestemmelsen anførte mål.

(38) I betragtning af arten af den pågældende foranstaltning er traktatens artikel 87, stk. 3, litra c), den eneste undtagelse, som ville kunne finde anvendelse, og i henhold til denne undtagelse kunne støtte til fremme af udviklingen af visse erhvervsgrene eller økonomiske regioner anses for at være forenelig med fællesmarkedet, når den ikke ændre samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.

2. **Undersøgelse af støttens forenelighed**

(39) Den pågældende beslutning skal undersøges med udgangspunkt i rammebestemmelserne, da formålet med den er at indføre en støtteordning for investeringer i landbrugssektoren, og de italienske myndigheder havde anmeldt beslutningen som foreskrevet i traktatens artikel 88, stk. 3.

(40) Faktisk bestemmes det i punkt 23.3 i rammebestemmelserne, at rammebestemmelserne finder anvendelse på ny statsstøtte i landbrugssektoren, herunder de anmeldelser fra medlemsstaterne, som Kommissionen endnu ikke har truffet afgørelse om, med virkning fra 1. januar 2000.

(41) Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af EF-traktatens artikel 87 og 88 på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter [1] kan ikke anvendes på det foreliggende tilfælde, da de oplysninger, der er fremsendt om modtagerne, ikke gør det muligt i alle tilfælde at fastslå, om støtten er bestemt til små og mellemstore virksomheder, der opfylder betingelserne for anvendelsen af ovenstående forordning [2].

(42) I de fremsendte oplysninger præciserede de italienske myndigheder, at loftet for støtteintensiteten var det, som omhandles i artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999, og som svarer til det, der er fastlagt i punkt 4.1 i rammebestemmelserne om investering i landbrugsbedrifter. Myndighederne henviste desuden til foranstaltning 4.9 i det regionale operativprogram, der udelukkende vedrører investeringer i landbrugsbedrifter.

(43) I betragtning af oplysningerne og ovenstående henvisning er der således følgende støttesatser: 40 % i ikke ugunstigt stillede områder og 50 % i ugunstigt stillede områder med en stigning på 5 procentpoint i begge tilfælde, hvis investeringerne foretages af unge landbrugere.

(44) Ikke desto mindre kan den pågældende støtte vedrøre tre former for investeringer, og betingelserne for tildeling af støtten er fastlagt i forskellige punkter i rammebestemmelserne:

— investeringer i landbrugsbedrifter (punkt 4.1)

— investeringer i sektoren for forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (punkt 4.2)

— investeringer, der skal fremme diversificering af aktiviteterne inden for landbruget (punkt 4.3, hvori der henvises til punkt 4.1 og 4.2).

(45) I henhold til punkt 4.1 i rammebestemmelserne må der kun ydes statsstøtte til investeringer i landbrugsbedrifter, hvis følgende betingelser er opfyldt:

a) Investeringen bør tage sigte på et eller flere af følgende mål: reduktion af produktionsomkostningerne, forbedring og omstilling af produktionen, forbedring af kvaliteten, bevarelse og forbedring af det naturlige miljø, hygiejneforholdene og dyrevelfærdsnormerne eller fremme af diversificeringen af aktiviteterne inden for landbruget.

b) Støtteintensiteten skal være begrænset til 40 % (50 % i ugunstigt stillede områder). Ikke desto mindre må maksimumsstøttesatsen forhøjes til henholdsvis 45 % og 55 %, hvis investeringerne foretages af unge landbrugere senest fem år efter etableringen.

c) Investeringsstøtten må kun ydes til bedrifter, hvis økonomiske levedygtighed kan påvises ved en vurdering af bedriftens udsigter, og hvor landbrugeren har tilstrækkelige faglige kvalifikationer. Endvidere skal bedriften opfylde Fællesskabets mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd.

d) Der må kun ydes støtte til investeringer, der tager sigte på at øge en produktion, hvis der findes almindelige afsætningsmuligheder for de pågældende produkter på markedet.

e) De støtteberettigede udgifter må kun omfatte: bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom; nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmel; generalomkostninger, såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser, erhvervelse af patenter og licenser, op til 12 % af de ovenfor nævnte udgifter; køb af jord, herunder advokatomkostninger, skatter og tinglysningsomkostninger.

[1] EUT L 1 af 3.1.2004, s. 1.
[2] Jf. forordningens artikel 20, stk. 2, første afsnit.

f) De maksimale støtteberettigede udgifter må ikke overstige den grænse for de samlede støtteberettigede investeringer, som er fastsat af medlemsstaten i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999.

(46) I henhold til punkt 4.2 i rammebestemmelserne og for så vidt angår investeringer, der er forbundet med forarbejdningen og afsætningen af landbrugsprodukter, bemærkes det, at der kun må ydes støtte i de tilfælde, hvor følgende betingelser er opfyldt:

a) Virksomhedernes økonomiske levedygtighed er blevet påvist ved en vurdering af udsigterne for virksomheden.

b) Virksomhederne skal som minimum opfylde mindstekravene med hensyn til miljø, hygiejne og dyrevelfærd. Hvis investeringerne imidlertid foretages for at opfylde nyindførte mindstekrav for miljø, hygiejne og dyrevelfærd, kan der ydes støtte for at opfylde disse nye krav.

c) Støttesatsen må ikke overstige 40 % (50 % i mål 1-regioner).

d) De støtteberettigede udgifter må kun omfatte: bygning, erhvervelse eller forbedring af fast ejendom; nye maskiner og nyt udstyr, herunder edb-programmel; generalomkostninger, såsom honorarer til arkitekter, ingeniører og konsulenter, gennemførlighedsundersøgelser, erhvervelse af patenter eller licenser, op til 12 % af de ovenfor nævnte udgifter; køb af jord, herunder advokatomkostninger, skatter og tinglysningsomkostninger.

e) Der må ikke ydes støtte til produkter, for hvilke der ikke kan findes normale afsætningsmuligheder på markedet.

f) Støtte til investeringer med støtteberettigede udgifter på over 25 mio. EUR skal specielt anmeldes til Kommissionen i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3.

(47) I henhold til punkt 4.3 skal foreneligheden med fællesmarkedet af den støtte, der ydes for at fremme diversificeringen af landbrugsaktiviteter, vurderes i forhold til betingelserne i punkt 4.1, hvis de samlede støtteberettigede udgifter ikke overstiger den grænse for den samlede investering, hvortil der kan ydes støtte, som den pågældende medlemsstat har fastsat i henhold til artikel 7 i forordning (EF) nr. 1257/1999. Hvis denne beløbsgrænse overstiges, finder de betingelser, der er fastlagt i punkt 4.2 i rammebestemmelserne, anvendelse.

(48) Uanset bestemmelsen af arten af den investeringsstøtte, der er beskrevet i den beslutning, som anmeldelsen omhandlede, fremgår det klart af beskrivelsen, at de italienske myndigheder ikke har garanteret overholdelsen af mange af de betingelser, der er fastlagt i ovennævnte rammebestemmelser, og som er beregnet til kontrol af investeringsstøttens forenelighed med fællesmarkedet, dvs.:

a) præciseringen af arten af de støtteberettigede udgifter, der betegnes »etc.«, og garantien for overholdelsen af grænsen på 12 %, som vedrører den andel, som udgifterne vedrørende foranstaltningernes udformning højst må andrage af de øvrige støtteberettigede udgifter

b) pålideligheden af de kriterier, der lægges til grund for vurderingen af modtagernes økonomiske levedygtighed

c) modtagernes overholdelse af mindstekravene for miljø, hygiejne og dyrevelfærd

d) udelukkelsen af enhver mulighed for at yde støtte med tilbagevirkende kraft, som ikke virker som et incitament, inden for rammerne af ordningen.

(49) Desuden har de italienske myndigheder ikke fremsendt nogen bemærkninger eller supplerende oplysninger, efter Kommissionen opfordrede hertil i forbindelse med indledningen af proceduren, der blev meddelt ved brev af 13. november 2001.

(50) Kommissionen har således ikke modtaget yderligere oplysninger, der kan bortlede den tvivl, som Kommissionen rejste om den pågældende støtte i forbindelse med indledningen af proceduren efter traktatens artikel 88, stk. 2.

(51) På grundlag af ovenstående mener Kommissionen, at den anmeldte foranstaltning er uforenelig med fællesskabsretten på konkurrenceområdet og især med traktatens artikel 87, stk. 3, litra c).

V. **KONKLUSION**

(52) På grundlag af ovenstående kan det konkluderes, at støtte i henhold til den pågældende beslutning udgør statsstøtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, der ikke er omfattet af undtagelserne i artikel 87, stk. 3.

(53) Eftersom provinsrådet i Campobassos beslutning nr. 629 af 29. december 1999 er blevet meddelt i henhold til traktatens artikel 88, stk. 3, og eftersom der i henhold til de oplysninger, som de italienske myndigheder har fremsendt, ikke er ydet nogen støtte inden for rammerne af den pågældende ordning, er det ikke nødvendigt at kræve tilbagebetaling af støtte i henhold til den pågældende beslutning —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den støtteordning, som Italien påtænker at gennemføre på grundlag af provinsrådet i Campobassos beslutning nr. 629, for at finansiere landbrugsaktiviteter, der tager sigte på at forbedre kvaliteten af produkterne og landbrugernes levevilkår, er uforenelig med fællesmarkedet.

Denne støtte er derfor ikke tilladt.

Artikel 2

Italien underretter senest to måneder efter meddelelsen af denne beslutning Kommissionen om, hvilke foranstaltninger der er truffet for at efterkomme beslutningen.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til Den Italienske Republik.

Udfærdiget i Bruxelles, den 7. maj 2004.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen